
Ghidul

privind lista minimă de indicatori calitativi și cantitativi ai planului de redresare

Cuprins

1. Ghidul ABE privind lista minimă de indicatori calitativi și cantitativi ai planului de redresare	3
Status of these Guidelines	Error! Bookmark not defined.
Reporting requirements	Error! Bookmark not defined.
Titlul I – Obiect, domeniu de aplicare și definiții	4
Titlul II - Cadrul de indicatori ai planului de redresare	5
Titlul III - Indicatori de capital	7
Titlul IV - Indicatori de lichiditate	8
Titlul V - Indicatori de rentabilitate	8
Titlul VI - Indicatori de calitate a activelor	9
Titlul VII - Indicatori de piață	9
Titlul VIII - Indicatori macroeconomici	9
Titlul IX – Dispoziții finale și punerea în aplicare	10

1. Ghidul ABE privind lista minimă de indicatori calitativi și cantitativi ai planului de redresare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 . În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 23.09.2015 . În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu , cu mențiunea „EBA/GL/2015/02”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

Titlul I – Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

1. Prezentul ghid a fost elaborat conform articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului („Directiva 2014/59/UE”), care mandatează ABE să elaboreze un ghid care vizează precizarea listei minime de indicatori cantitativi și calitativi ai planului de redresare.
2. Conform articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, autoritățile competente solicită ca fiecare plan de redresare să includă un cadru de indicatori, stabilit de instituție, care identifică etapele în care pot fi luate măsurile corespunzătoare menționate în plan. Cadrul de indicatori trebuie să fie inclus în planurile de redresare elaborate conform standardelor tehnice de reglementare privind conținutul planurilor de redresare elaborate conform articolului 5 alineatul (10) din Directiva 2014/59/UE.
3. Astfel de indicatori sunt agreeți de către autoritățile competente atunci când evaluează planurile de redresare în conformitate cu articolele 6 și 8 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum este prevăzut în detaliu în standardul tehnic de reglementare al ABE privind evaluarea planurilor de redresare elaborate conform articolului 6 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE. Indicatorii, care privesc poziția financiară a instituției, pot fi de natură calitativă sau cantitativă și trebuie să poată fi monitorizați cu ușurință. Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare mecanisme adecvate pentru monitorizarea periodică a indicatorilor.
4. În vederea asigurării relevanței pentru evaluarea fezabilității opțiunilor de redresare, planul de redresare trebuie să conțină informații detaliate despre procesul decizional în ceea ce privește activarea planului de redresare ca element esențial al structurii guvernantei, care să fie bazat pe un proces de comunicare folosind indicatori conform articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
5. În sensul prezentului ghid, „indicatorii planului de redresare” înseamnă indicatori calitativi și cantitativi stabiliți de fiecare instituție pe baza cadrului prevăzut în prezentul ghid pentru a identifica etapele în care pot fi luate măsurile corespunzătoare menționate în planul de redresare.

Domeniu de aplicare și nivel de aplicare

6. Ghidul se adresează autorităților competente și acelor instituții care sunt obligate să elaboreze planuri de redresare conform Directivei 2014/59/UE.

7. Instituțiile și autoritățile competente trebuie să aplice prezentul ghid în concordanță cu dispozițiile privind obligațiile simplificate pentru anumite instituții, prevăzute la articolul 4 din Directiva 2014/59/UE.
8. Fără a aduce atingere paragrafului de mai sus, autoritatea competentă poate exclude parțial aplicarea categoriilor obligatorii de indicatori ai planului de redresare specificați la alineatul 11 din titlul II din prezentul ghid dacă aceasta consideră că anumite categorii de indicatori ai planului de redresare sunt irelevante având în vedere modelul economic al firmelor de investiții.

În mod similar, autoritatea competentă trebuie să excludă din practicile sale de supraveghere aplicarea anumitor categorii și indicatori care fac obiectul prezumției refutabile prevăzute la alineatele 12 și 13 dacă aceasta consideră că astfel de categorii și indicatori nu se pot aplica pentru anumite tipuri de firme de investiții.

Titlul II - Cadrul de indicatori ai planului de redresare

9. Cadrul de indicatori ai planului de redresare trebuie stabilit de către instituții și evaluat de autoritatea competentă ținând cont de criteriile specificate în următoarele paragrafe.
10. Instituțiile trebuie să includă atât indicatori cantitativi, cât și calitativi, în planul de redresare.
11. Instituție trebuie să includă în planul de redresare cel puțin următoarele categorii obligatorii de indicatori ai planului de redresare, care sunt explicați în titlurile III și VI din prezentul ghid:
 - indicatori de capital;
 - indicatori de lichiditate;
 - indicatori de rentabilitate;
 - indicatori de calitate a activelor.
12. În plus, instituțiile trebuie să includă în planul de redresare următoarele două categorii de indicatori ai planului de redresare, care sunt explicați în titlurile VII și VIII din prezentul ghid, cu excepția cazului în care acestea oferă autorităților competente o justificare satisfăcătoare că astfel de categorii nu sunt relevante pentru structura legală, profilul de risc, mărimea și/sau complexitatea instituției (mai exact, o prezumție refutabilă):
 - indicatori de piață;
 - indicatori macroeconomici.
13. Instituțiile trebuie să includă indicatori specifici ai planului de redresare, din lista prezentată pe categorii în anexa II la prezentul ghid, cu excepția cazului în care acestea oferă autorităților competente o justificare satisfăcătoare că astfel de categorii nu sunt relevante pentru structura legală, profilul de risc, mărimea și/sau complexitatea instituției (mai exact, o

prezumție refutabilă). În orice caz, instituțiile trebuie să includă în planurile lor de redresare cel puțin un indicator din fiecare categorie obligatorie prevăzută la alineatul 11.

14. Instituțiile nu trebuie să își limiteze setul de indicatori la lista minimă prezentată în anexa II și trebuie să aibă în vedere, de asemenea, includerea altor indicatori conform principiilor prevăzute la titlul II și în concordanță cu descrierea categoriilor prevăzute la următoarele titluri din prezentul ghid. În acest scop, anexa III include o listă neexhaustivă cu exemple de indicatori suplimentari ai planului de redresare, defalcați pe categorii.

15. Cadrul de indicatori ai planului de redresare trebuie:

- a) să fie adaptat la modelul economic și strategia unei instituții, și, totodată, să fie corespunzător profilului de risc al acesteia. Acesta trebuie să identifice vulnerabilitățile cheie care au cea mai mare probabilitate să afecteze situația financiară a instituției și să conducă la etapa în care aceasta trebuie să decidă dacă activează planul de redresare;
- b) să fie adecvat pentru mărimea și complexitatea fiecărei instituții. În mod specific, numărul de indicatori trebuie să fie suficient pentru a avertiza instituția asupra stărilor de deteriorare într-o varietate de domenii. În același timp, acest număr de indicatori trebuie să fie suficient de specifici și manevrabili de către instituții;
- c) să poată stabili etapa în care o instituție trebuie să decidă dacă ia una dintre măsurile menționate în planul de redresare sau dacă nu ia o astfel de măsură;
- d) să fie în concordanță cu cadrul general de administrare a riscurilor și cu indicatorii de lichiditate sau de capital din planul pentru situații neprevăzute, precum și cu indicatorii din planul de continuitate a activității;
- e) să fie integrați în guvernarea instituției și în procedura de comunicare și cea decizională;
- f) să includă indicatori anticipativi.

16. Când stabilește indicatorii cantitativi din planul de redresare, o instituție trebuie să aibă în vedere utilizarea de indicatori de cuantificare progresivă (metoda tip „semafor”) pentru a informa conducerea instituției că astfel de indicatori se pot atinge.

17. O instituție trebuie să recalibreze indicatorii planului de redresare atunci când este necesar, dar cel puțin o dată pe an.

18. O instituție trebuie să aibă posibilitatea de a explica autorității competente modul în care s-a stabilit calibrarea indicatorilor din planul de redresare și, pentru a se asigura eficacitatea acestora, să poată demonstra, suficient de devreme, că pragurile vor fi încălcate. În acest context, trebuie să se țină cont de amploarea și viteza de încălcare a pragului.

19. Sistemele instituției de gestiune a informației trebuie să asigure o monitorizare simplă și frecventă a indicatorilor de către instituție și să permită depunerea promptă a indicatorilor la autoritățile competente, la solicitarea acestora.
20. Monitorizarea indicatorilor din planul de redresare trebuie să fie realizată în regim permanent pentru ca instituția să poată lua cu promptitudine măsuri adecvate pentru reabilitarea poziției financiare în urma unei deteriorări semnificative.

Titlul III - Indicatori de capital

21. Indicatorii de capital trebuie să identifice orice deteriorare semnificativă, efectivă sau potențială prospectivă, a cantității și calității capitalului destinat să asigure continuarea normală a activității, inclusiv nivelul efectului de levier în creștere.
22. Atunci când selectează indicatorii de capital, instituțiile trebuie să aibă în vedere modalități de abordare a problemelor care apar ca urmare a faptului că capacitatea acestor indicatori de a permite o reacție promptă poate fi mai redusă decât cea a altor tipuri de indicatori, iar anumite măsuri de reabilitare a poziției capitalului unei instituții pot implica perioade mai mari de punere în practică sau o sensibilitate mai mare la condițiile de piață și la alte condiții. În mod specific, acest lucru se poate realiza prin stabilirea de anticipații care trebuie să aibă în vedere scadențe contractuale semnificative în legătură cu instrumente de capital.
23. Indicatorii de capital trebuie să fie integrați de asemenea în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției în temeiul articolului 73 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE („Directiva 2013/36/UE”), precum și în cadrul său existent de administrare a riscurilor.
24. Pragurile trebuie să fie calibrate în funcție de profilul de risc al instituției și de timpul necesar pentru activarea măsurilor de redresare; trebuie să țină cont de capacitatea de redresare care rezultă din aceste măsuri; și să țină cont de rapiditatea cu care se poate schimba situația capitalului, date fiind împrejurările specifice ale instituției.
25. Pragurile pentru indicatori care au la bază cerințe de capital reglementat, trebuie să fie calibrate de către instituție la niveluri adecvate pentru a permite o distanță suficientă față de o încălcare a cerințelor de capital aplicabile pentru instituție [inclusiv cerințe minime de fonduri proprii, astfel cum este prevăzut la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerințe suplimentare de fonduri proprii aplicate conform articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, însă fără a ține cont de cerințele privind amortizoarele prevăzute la capitolul 4 titlul VII din Directiva 2013/36/UE].

Titlul IV - Indicatori de lichiditate

26. Indicatorii de lichiditate trebuie să aibă capacitatea de a informa o instituție cu privire la eventualitatea unei deteriorări sau deteriorarea efectivă a capacității instituției de a acoperi necesitățile, curente și preconizate, de lichiditate și finanțare.
27. Indicatorii de lichiditate ai instituției trebuie să facă referire în egală măsură la necesitățile de lichiditate și de finanțare pe termen scurt și pe termen lung ale instituției și să ilustreze dependența instituției de piețele wholesale și depozitele retail, făcând distincția între monedele cheie, unde este cazul.
28. Indicatorii de lichiditate trebuie să fie integrați în strategiile, politicile, procesele și sistemele elaborate de către fiecare instituție în temeiul articolului 86 din Directiva 2013/36/UE, precum și în cadrul de administrare a riscurilor de care dispune fiecare instituție.
29. Indicatorii de lichiditate trebuie să acopere inclusiv alte eventuale necesități de lichiditate și finanțare, precum expunerile la finanțare în interiorul grupului și cele asociate structurilor extrabilanțiere.
30. Pragurile identificate de către instituție trebuie să fie calibrate pe baza profilului de risc al instituției și trebuie să țină cont de rapiditatea cu care se poate schimba situația lichidității, date fiind împrejurările specifice ale instituției.
31. Pragurile trebuie să fie calibrate pe baza profilului de risc al instituției și a timpului necesar pentru activarea măsurilor de redresare și să țină cont de capacitatea de redresare ca urmare a acestor măsuri. Atunci când se referă la cerințele minime reglementate aplicabile pentru instituție (inclusiv cerințe suplimentare de lichiditate în temeiul articolului 105 din Directiva 2013/36/UE, dacă e cazul), indicatorii trebuie să fie calibrați de instituție la niveluri adecvate pentru a permite informarea instituției cu privire la riscuri potențiale și/sau existente de nerespectare a acestor cerințe minime.

Titlul V - Indicatori de rentabilitate

32. Indicatorii de rentabilitate trebuie să ilustreze orice aspect legat de veniturile instituției, care poate duce la o deteriorare rapidă a poziției financiare a instituției prin rezultate reportate diminuate (sau pierderi) cu impact asupra fondurilor proprii ale instituției.
33. Această categorie trebuie să cuprindă indicatori ai planului de redresare care se referă la pierderi asociate riscului operațional care pot avea un impact semnificativ asupra contului de profit și pierdere, incluzând, dar fără a se limita la acestea, probleme legate de conduită, fraudă externă și internă și/sau alte evenimente.

Titlul VI - Indicatori de calitate a activelor

34. Indicatorii de calitate a activelor trebuie să măsoare și să monitorizeze evoluția calității activelor instituției. Mai exact, aceștia trebuie să indice momentul în care deteriorarea calității activelor poate determina etapa în care instituția trebuie să aibă în vedere luarea uneia dintre măsurile descrise în planul de redresare.
35. Indicatorii de calitate a activelor pot include un raport de stocuri și unul de fluxuri pentru expunerile neperformante pentru a ilustra nivelul și dinamica acestora.
36. Indicatorii de calitate a activelor trebuie să acopere aspecte precum expunerile extrabilanțiere și impactul creditelor neperformante asupra calității activelor.

Titlul VII - Indicatori de piață

37. Scopul indicatorilor de piață este de a ilustra așteptările din partea participanților la piață referitor la o stare financiară a instituției în deteriorare rapidă, care poate duce la întreruperea accesului la piețe de finanțare și de capital. Conform acestui obiectiv, cadrul indicatorilor calitativi și cantitativi trebuie să se refere la următoarele tipuri de indicatori:
- a) indicatori de titluri de capital, care ilustrează fluctuațiile prețului acțiunilor companiilor cotate, sau rapoarte care măsoară relația dintre valoarea contabilă și cea de piață a titlurilor de capital;
 - b) indicatori de datorii, care ilustrează așteptările furnizorilor de finanțare de tip wholesale, precum instrumente de tip credit default swap sau marje de datorii;
 - c) indicatori de portofoliu, care ilustrează așteptările legate de anumite clase de active relevante pentru fiecare instituție (de exemplu, bunuri imobiliare);
 - d) evoluții descendente ale ratingului (termen lung și/sau termen scurt) deoarece reflectă așteptările agențiilor de rating, care pot duce la schimbări rapide ale așteptărilor din partea participanților la piață referitor la poziția financiară a instituției.

Titlul VIII - Indicatori macroeconomici

38. Scopul indicatorilor macroeconomici este de a ilustra semnale privind deteriorarea condițiilor economice în care activează instituția, sau privind concentrări ale expunerilor sau finanțării.
39. Indicatorii macroeconomici trebuie să se bazeze pe elemente cuantificabile care influențează performanța instituției în anumite zone geografice sau sectoare economice relevante pentru instituție.
40. Indicatorii macroeconomici trebuie să includă următoarele tipologii:

- a) indicatori macroeconomici geografici, care se referă la diferite jurisdicții la care este expusă instituția, ținând cont și de riscurile care apar în legătură cu eventuale obstacole legale;
- b) indicatori macroeconomici sectoriali, care se referă la sectoare specifice majore de activitate economică la care este expusă instituția (de exemplu, transport, proprietăți imobiliare).

Titlul IX – Dispoziții finale și punerea în aplicare

41. Prezentul ghid se aplică începând de la 31 iulie 2015.

Anexa I - Categoriile de indicatori ai planului de redresare

Categoriile de indicatori ai planului de redresare (primele patru categorii sunt obligatorii, în timp ce ultimele două categorii pot fi excluse dacă o instituție justifică irelevanța lor pentru ea)	
Categoriile obligatorii	
1.	Indicatori de capital
2.	Indicatori de lichiditate
3.	Indicatori de rentabilitate
4.	Indicatori de calitate a activelor
Categoriile care fac obiectul prezumției refutabile	
5.	Indicatori de piață
6.	Indicatori macroeconomici

Anexa II - Lista minimă de indicatori ai planului de redresare

Lista minimă de indicatori ai planului de redresare (fiecare indicator poate fi justificat de o instituție ca fiind irelevant pentru ea, însă, în acest caz, acesta trebuie înlocuit cu un alt indicator mai relevant pentru această instituție)	
1. Indicatori de capital	
a)	Ponderea fondurilor proprii de nivel 1 de bază
b)	Rata totală de capital
c)	Rata efectului de levier
2. Indicatori de lichiditate	
a)	Indicator de acoperire a necesarului de lichiditate
b)	Indicator de finanțare stabilă netă
c)	Costul finanțării de tip wholesale
3. Indicatori de rentabilitate	
a)	(Rentabilitatea activelor) sau (Rentabilitatea capitalului)
b)	Pierderi operaționale semnificative
4. Indicatori de calitate a activelor	
a)	Rata de creștere a împrumuturilor neperformante brute
b)	Indicator de acoperire [Provizioane / (Împrumuturi neperformante totale)]
5. Indicatori de piață	
a)	Rating revizuit în sens negativ sau deteriorare a ratingului
b)	Marja CDS (instrument de tip credit default swap)
c)	Variația prețului acțiunilor
6. Indicatori macroeconomici	
a)	Variații PIB
b)	Instrumente CDS ale suveranilor

Anexa III - Lista exemplificativă de indicatori suplimentari ai planului de redresare

Indicatori suplimentari ai planului de redresare (listă incompletă prezentată doar cu titlu exemplificativ)	
1. Indicatori de capital	
a)	(Rezultate reportate și rezerve) / Total capital propriu
b)	Informații adverse despre poziția financiară a contrapărților semnificative
2. Indicatori de lichiditate	
a)	Concentrația surselor de lichiditate și finanțare
b)	Costul total de finanțare (finanțare de tip retail și wholesale)
c)	Deținere medie de finanțare de tip wholesale
d)	Neconcordanțe de scadențe contractuale
e)	Active disponibile negrevate
3. Indicatori de rentabilitate	
a)	Raport costuri - venituri (Costuri de exploatare / Venituri din exploatare)
b)	Marja netă a dobânzii
4. Indicatori de calitate a activelor	
a)	Împrumuturi neperformante / Capital propriu
b)	(Împrumuturi neperformante brute) / Împrumuturi totale
c)	Rata de creștere a deprecierei activelor financiare
d)	Împrumuturile neperformante defalcate în funcție de concentrarea geografică sau sectorială semnificativă
e)	Expuneri restructurate în urma dificultăților financiare ¹ / Expuneri totale
5. Indicatori de piață	
a)	Raportul preț - valoare contabilă
b)	Amenințarea reputațională pentru instituție sau daune reputaționale semnificative
6. Indicatori macroeconomici	
a)	Rating revizuit în sens negativ sau deteriorare a ratingului de țară
b)	Rata șomajului

¹ „Expunerile restructurate în urma dificultăților financiare”, astfel cum este prevăzut la articolele 163-183 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.